

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה
וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה,
אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג

יתרון הרוח על החומר

הרב שלום בלנק

את הערך הגימטרי של המספר שלושים ושתיים - האותיות ל"ב. הוא בירך אותי שיהיה לי לב טוב, לב חם, לב יהודי.

בתקופת לימודי בניו יורק, הגיעה אחותי פעם ממונטריאל באחד החגים לביקור בחצר הרבי. לקחתי אותה להתוועדות של הרבי, והיא נהנתה מכך מאוד. אחרי ההתוועדות, במוצאי החג, ליוויתי אותה חזרה לדירה שבה היא התארכה. בינתיים יצא שהחמצתי את חלוקת 'כוס של ברכה', כאשר הרבי היה מחלק לכל הנוכחים יין מהגביע שלו לאחר הבדלה.

בדיוק כשחזרתי, ראיתי שהחלוקה הסתיימה והרבי עלה במדרגות חזרה לכיוון חדרו. הרגשתי רע מכך שהפסדתי את חלוקת 'כוס של ברכה', ולכן פניתי למזכירו של הרבי, הרב חדקוב, ושאלתי אותו אם יוכל להשיג עבורי מעט מהיין של הרבי. הרב חדקוב הסכים לבדוק את העניין. חשבתי שהוא יבקש מאחד החסידים לבדוק, אך הוא קם בעצמו והלך לשאול את הרבי.

כשחזר אמר, "הרבי מבקש לדעת מדוע לא היית כאן בשעת חלוקת 'כוס של ברכה'". הסברתי שליוויתי את אחותי הביתה, והוא מסר את הדברים לרבי.

כעבור כמה רגעים ראיתי שהנה הרבי יוצא מחדרו כשהוא אוזח בידו את גביע היין שלו. הוא מזג מעט מן היין לתוך הכוס שהחזקתי בידי, ובירך אותי בהצלחה.

נדהמתי מכך שהרבי - שבילה שעות ארוכות קודם לכן בהתוועדות, ואח"כ גם עמד על רגליו זמן רב וחילק כוס של ברכה, ושבודאי היה עייף - יעשה את המחווה הזו במיוחד בשבילי. הוא היה כל כך מתחשב, וגילה כל כך הרבה הבנה.

בתחילת שנות לימודי בשיבת חב"ד חליתי במחלה מסתורית - התחלתי לסבול מכאבים עזים בפרקים, וכאשר הרופאים בחנו את צילומי הרנטגן שעשיתי, הם קבעו כי לקיתי במחלת פרקים בשם 'דלקת חוליות מקשחת', הפוגעת תחילה במפרקי עמוד השדרה. הם הסבירו שהמפרקים מתגרמים ומתחברים, כך שבמשך הזמן לא אהיה מסוגל עוד להתכופף - אני זוכר שהם אמרו שעלי להחליט האם להישאר

בולדתי במונטריאל בשנת תש"ד (1944), בן שלישי למשפחה מסורתית. שני אחיי הבוגרים למדו בבית ספר יהודי מקומי, אולם, מאחר ששניהם סבלו מבעיות בריאות בעת לימודם שם, החליטה אמי להעבירם לבית ספר אחר. בית הספר שהיא בחרה נוהל בידי חב"ד, וכך החל הקשר שלי עם תנועת חב"ד.

כעבור פרק זמן של לימודים שם, במהלך ביקור בניו יורק, ביקשתי מהרבי רשות לעבור ללמוד בשיבת חב"ד הסמוכה למרכז חב"ד העולמי בשכונת קראון הייטס בניו יורק. הרבי שאל, "מה היו הציונים שלך?", ועניתי שאיני זוכר. בתגובה החל הרבי לצחוק, ואמר, "זו תשובה דיפלומטית". אך הוא אישר לי לעבור.

כך קרה שלקראת הבר מצווה שלי הייתי בקראון הייטס - היה זה בשנת תשי"ז (1957). כאשר נכנסתי אל הרבי ליחידות לכבוד הבר מצווה, הוא שאל אותי אם אני יודע כמה חוטים יש בציצית. "יש בסך הכל שלושים ושנים חוטים", עניתי. הרבי נטל פיסת נייר וכתב עליה את האותיות המסמלות

«

במצב עמידה או במצב ישיבה למשך שארית ימיי, משום שזה מה שצפוי לקרות.

אחד הרופאים הציע ניתוח ניסויי על מפרק הירך, אך כאשר נועצתי ברבי, הוא הורה שלא לעשות את הניתוח.

אכן, בדיעבד התברר שהייתה זו עצה טובה, שכן אחר כך הודה אותו רופא בפני אבי שהניתוח ההוא כרוך בסיכון רב, ועלול היה להותיר אותי נכה לצמיתות. בפועל, חוליות עמוד השדרה והמותניים שלי לא התחברו כפי שחזו הרופאים, אף שהכאב נמשך שנים רבות.

הרבי התבטא בקשר לכך בצורה מאוד מעניינת, דברים שבתחילה נשמעו לי סתומים וחדיתיים למדי: "כאשר ישתפר מצבך הכלכלי, הכל ישתפר, ואתה תהיה בסדר".

אף שלא הבנתי את ההתייחסות ל"מצבך הכלכלי", הסתבר שהרבי צדק - כעבור זמן מה, המחלה נסוגה, התסמינים נעלמו, והייתי בסדר.

לאחרונה הייתה לי תובנה באשר לכוונת דבריו של הרבי. קראתי ספר שבו הוסבר כי למרבית הבעיות הפיזיקליות יש יסוד פסיכולוגי. למשל, כאשר אנשים חווים טראומות בחייהם אשר טורדות את מנוחתם, זה עלול להתבטא בבעיות בגב. ברגע שהם יטפלו בבעיות הללו, כאבי הגב ייעלמו.

בתור בחור ישיבה צעיר, הייתי טיפוס דאגן, זאת מאחר שבאתי מרקע משפחתי של דאגנים. הוריי גדלו בתקופת השפל הכלכלי הגדול, ודאגות כלכליות תמיד העסיקו אותם. לכן, אין ספק שגם אני ספגתי והושפעתי מהדאגות שלהם.

אולם, עד לשלב שבו סיימתי את לימודיי בישיבת חב"ד והוסמכתי לרבנות, הייתי הרבה פחות דאגן. את מקומן של הדאגות תפסה האמונה שלי בקב"ה, וכך חלה נסיגה משמעותית במחלה שממנה סבלתי.

הייתי רוצה לשתף בעוד סיפור אחד מתקופת הלימודים שלי בישיבת חב"ד. בהתוועדויות שבאמצע תקופת החורף, נהג הרבי לחלק בקבוקי וודקה. אני זוכר שפעם הוא החזיק בידו בקבוק וודקה וקרא, "מי נוסע למונטריאול?" אך איש לא ענה. שוב קרא הרבי, "מי נוסע למונטריאול?", אך גם הפעם לא הייתה שום תגובה בקהל. בהחלטה של רגע, חשבתי שזו ההזדמנות שלי לזכות לקבל מידו של הרבי בקבוק וודקה שעליו הוא בירך. קמתי ממקומי והכרזתי, "אני נוסע למונטריאול". הרבי הושיט לי את הבקבוק, ואני הושתתי את ידי השמאלית כדי לקבלו.

תוך כדי כך, צעק לי הרב ג'ייקובסון, "קח ביד ימין! לתגובתו זו יש ביסוס בהלכה, הקובעת כי יד ימין מסמלת את

מידת החסד, ולכן, בתור אות כבוד כלפי הזולת יש להושיט תמיד את יד ימין דווקא.

אולם, הרבי פנה אליו ואמר, "לא, הוא מניח תפילין על זרועו הימנית". הרבי ידע שאני איטר יד ימין - כלומר, שמאלי - ואצל מי שהוא שמאלי, ממלאת יד שמאל את מקומה של יד ימין.

הרבי הכיר אותי. הייתי אחד מבין אלפי חסידיו, ובכל זאת הוא הכיר אותי! כפי שכמובן הוא הכיר את כל אחד ואחת מחסידיו.

אלו מאתנו שזכו ופגשו אותו אישית יכולים בוודאי להעיד שהרבי התייחס אלינו ברמה כל כך עמוקה ואישית, עד שחשנו כאילו מבחינתו, לא קיים שום אדם אחר בעולם.

כל אחד מאתנו חש את אותה התחושה בדיוק - כולנו חשבנו לעצמנו, "הוא הרבי שלי!" - כך גרם לנו הרבי להרגיש, וזה מה שהיה כל כך מדהים אצלו - העובדה שהוא הצליח לחדור אל תוך נשמותינו ולהתחבר אלינו ברמה הרוחנית העמוקה ביותר.

הרב שלום בלנק הוא שליח חב"ד במיאמי, פלורידה, וידוע במומחיותו בהלכות עירובין. הוא רואיין באלפני 'המפגש שלי' בחודש חשוון תשע"ז (2016).

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשכ"א (1961) — טיסת השכר הראשונה שאורגנה בידי קבוצת חסידים מארץ ישראל הגיעה לניו יורק, ואפשרה לחסידי חב"ד להגיע ממרחקים כדי לעשות את חודש תשרי במחיצת הרבי. לאורך ביקורם בן חודש הימים, הפגין הרבי חיבה רבה לאורחים אלו. מאז הפך הדבר למסורת, כאשר מידי שנה מגיעים אורחים מארצות שונות לבקר אצל הרבי בחגי תשרי. כ"ז באלול

< תשמ"א (1981) — חצי שנה אחרי שהורה על התחלת כתיבת ספר תורה לילדי ישראל, הרחיב הרבי את היוזמה גם למבוגרים, כשהוא מעודד את כתיבתם של ספרי תורה לאחדות קהילתית, כדי שגם חברי הקהילה היותר מבוגרים, שמעל גיל בר ובת מצווה, יוכלו לרכוש אותם. כ"ט באלול

1 מגזין 'א' חסידישע דערהער, גיליון 23, עמ' 14

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.
לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018
784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213
© כל הזכויות שמורות 2015